

15 września 1926 r.

2

G 03c 3/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3843.

Kl. 57 c 6.

Hendricus Jacobus Johannes van den Boogaardt
(Haga, Niderlandy).

Opakowanie do błonowych klisz fotograficznych, nadające się w charakterze aparatu wymiennego i zaopatrzone w przegródkę pomiędzy kliszami wyświetlonymi i świeżymi.

Zgłoszono 8 kwietnia 1924 r.

Udzielono 21 grudnia 1925 r.

W znanych opakowaniach błonowych klisz fotograficznych, które służą zarazem za aparaty do wymiany i posiadają przegródkę pomiędzy kliszami wyświetlonymi i niewyświetlonymi, klisze i połączone z nimi taśmy są złożone w postaci litery U wewnątrz opakowania, a otwór, przez który wychodzą taśmy, mieści się w części górnej opakowania na przedłużeniu części tylnej litery U.

Podczas wyświetlania odpowiednia klisza przypada w płaszczyźnie przedniej gałęzi litery U, a po wyświetleniu wyciąga się taśmę, do której przymocowana jest klisza, nazewnątrż, aż klisza napotka oporek i znajdzie się w płaszczyźnie tylnej gałęzi litery U.

Aczkolwiek ścianki otworu, przez któ-

ry taśmy przesuwane są nazewnątrż, są obite aksamitem, to jednak otwór wskutek płaszczenia się aksamitu przepuszcza światło, dochodzące do czułej powierzchni klisz.

Niedogodność ta jest szczególnie dotkliwa w razie wywoływania po uskutecznionych zdjęciach części klisz, natenczas bowiem w otworze opakowania pozostają jedynie taśmy klisz niezużytych, co oczywiście ułatwia przedostawanie się światła.

Ponadto w celu wyjęcia klisz wyświetlonych należy opakowanie wyciągnąć z kasety i otwierać. Skoro tylko część klisz była wyświetlona, należy je ponownie zamknąć i wprowadzić do kasety. Zabiegi te tak są złożone, że można je wykonywać w pokoju tylko ciemnym.

Pomysł niniejszy usuwa wskazane niedogodności.

Wynalazek polega na tem, że pomiędzy kliszami a otworem, przez który taśmy wychodzą nazewnątrz, mieści się przegródka, równoległa mniej więcej do przegródki, oddzielającej klisze zużyte od świeżych.

Zgodnie z wynalazkiem, klisze i taśmy są złożone w opakowaniu w postaci litery S. Ścianka pomiędzy kliszami zużytymi i świeżymi stanowi punkt zwrotny pierwszy, a ścianka pomiędzy kliszami zużytymi i otworem na taśmy — punkt drugi zwrotny, przyczem taśmy wystają przez otwór umieszczony w części tylnej opakowania. Kasetę w jej tylnej części należy wówczas zaopatrzyć w odpowiednią szczelinę.

W ten sposób uzyskujemy zamknięcie bezwzględnie szczelne, a oprócz tego dzięki sprężynom, które w opakowaniu przyciskają przegródkę, oddzielającą klisze zużyte od niezaużytych, do tylnej ścianki opakowania, przegródka druga doznaje również nacisku ku ściance tylnej opakowania w ten sposób, że szczelność pozostaje zachowana nawet w wypadku, gdy opakowanie zawiera ilość klisz mniejszą od normalnej.

Podobnie, jak w opakowaniach znanych, można i tu taśmy czynić szerszymi lub węższymi od klisz i zaopatrywać je w oporki do klisz wyświetlonych. Przekonano się jednak, że drugi punkt zwrotu stanowi już wystarczający oporek. Jeżeli prócz tego otwór wyjściowy w opakowaniu i w kasecie jest dość szeroki, aby przezeń mogły wychodzić klisze, natenczas można je wyciągać z opakowania po wyświetleniu bez wyjmowania opakowania z kasety i otwierania.

Niezbędny ruch do wyciągania z opakowania klisz wyświetlonych uskutecznia się w kasecie z wielką łatwością. Można przeto wyciągnąć z kasety kliszę wyświetloną, wkładając ją do rękawa w celu

uszczelnienia od światła, oderwać kliszę od taśmy i umieścić w skrzynce wywołującej, w której wywoływanie klisz następuje kolejno w świetle dziennem bez potrzeby uciekania się do ciemnej izby.

Ten sam rezultat wywoływania klisz można osiągnąć, jeżeli taśmy, zamiast wyprowadzania ich przez środek ścianki tylnej, przepuścić aż do części dolnej opakowania i wyprowadzić w tem miejscu, byle tylko otwór wyjściowy dość był szeroki, by przepuszczał nazewnątrz również i klisze. Taśmy powinny wówczas posiadać na pewnej części swej długości szerokość większą od klisz, a kaseta powinna być otwarta do przepuszczenia klisz.

Umieszczenie otworu wyjściowego taśm pośrodku ścianki tylnej opakowania posiada tę jeszcze dogodność, że zapomocą ramek zwanych „pośredniemi”, często stosowanych w fotografii, można posługiwać się w aparacie o kasetce 9×12 opakowaniami o wymiarze 6×9 .

Załączony rysunek przedstawia, tytułem przykładu, jedną z form wykonania wynalazku. Fig. 1 wyobraża widok opakowania po wysunięciu ścianki przedniej z częściowo usuniętą przegródką pomiędzy kliszami wyświetlonymi i świeżymi; fig. 2 — przekrój pionowy opakowania; fig. 3 — przekrój poziomy według III—III na fig. 2; fig. 4 — widok podobny, jak na fig. 1, innej formy wykonania wynalazku, w której taśmy wychodzą z opakowania przez jego ściankę dolną; fig. 5 — przekrój według V — V na fig. 4 i fig. 6 — przekrój według VI — VI na fig. 5.

Opakowanie składa się ze ścianki przedniej 1, wyposażonej w sposób zwykły w otwór, przez który widać klisze wyświetlane, tudzież ścianki tylnej 2 z wyciętym w niej (fig. 1, 2, 3) otworem 10 w postaci szczeliny do wyprowadzania taśm. Otwór ten jest dość szeroki, aby mogły przezeń wychodzić również i klisze. Brzegi ścianek przedniej i tylnej są w wypadku fig. 1—3

zwinięte w postaci puszek w ten sposób, że ścianka tylna ściśle wchodzi w przednią. Wewnątrz puszki pomiędzy kliszami wyświetlonemi i otworem 10 mieści się przegródka 4 o krawędzi górnej 6 wygiętej w ten sposób, by mogła służyć za punkt zwrotny klisz i tasiem. Brzegi boczne przegródki 4 wygięte są częściowo dwukrotnie i tworzą powierzchnie oporowe 8. Sprężyny 7 działają na przegródkę 3, umieszczoną pomiędzy kliszami wyświetlonemi i jeszcze niez użytymi, której krawędź dolna 5 jest wygięta i tworzy punkt zwrotny klisz i tasiem. Krawędzie boczne, wygięte w kształcie litery U, tworzą zarazem rynienki, w których ślizgają się taśmy i klisze wyświetlone. Fig. 2 wskazuje zarazem w jaki sposób rynienki te można zamknąć w części górnej płytkami 9, stanowiącemi opórki do klisz wyświetlonych.

W formie wykonania według fig. 4, 5, 6, klisze oraz płytki wewnętrzne 3 i 4 mieszczą się w tekturowej kopercie. Sprężyny 7, przymocowane do powierzchni 8, działają na przegródkę 3. W tej formie wykonania taśmy wychodzą przez otwór 10, pomiędzy ścianką tylną i powierzchnią dolną opakowania, która otacza krawędź dolną ścianki 4 częścią swą 11 zawiniętą wewnątrz. Ustrój podobny pozwala na ruch ścianki 4 pod działaniem sprężyn 7.

W przeciwieństwie znanych opakowań, brzegi otworu 10 nie posiadają listewek usztywniających metalowych, ani uszczelnień welwetowych.

Linje mieszane na fig. 2 i 5 wskazują drogę klisz tudzież tasiem w opakowaniu wykonanem w myśl wynalazku niniejszego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Opakowanie błonowych klisz, nadające się zarazem na aparat wymienny i posiadające przegródkę, umieszczoną pomiędzy kliszami niewyświetlonemi i wyświetlonemi, znamienne tem, że pomiędzy kliszami i otworem wyjściowym tasiem mieści się przegródka w ten sposób, że obie przegródki leżą mniej więcej równolegle.

2. Opakowanie według zastrz. 1, znamienne tem, że otwór wyjściowy tasiem mieści się w ściance tylnej opakowania.

3. Opakowanie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że otwór wyjściowy tasiem posiada taką szerokość, że można przezeń wyciągać nazewnątrz również i kliszę.

Hendricus Jacobus Johannes
van den Boogaardt.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig 2

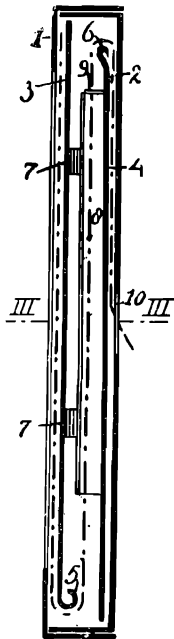

Fig 3

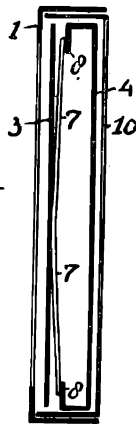

Fig 1

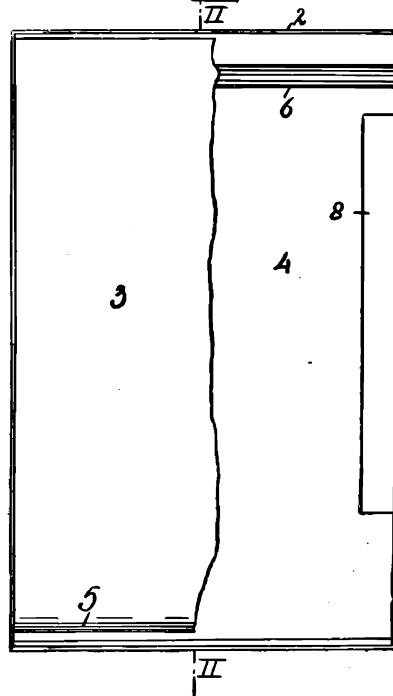

Fig 5

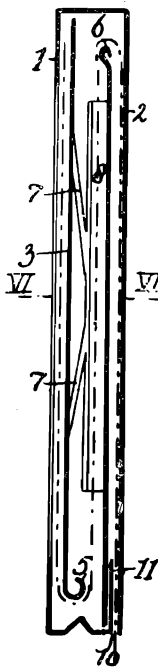

Fig 6

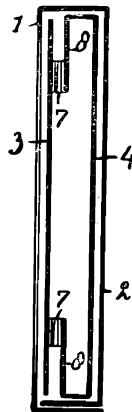

Fig 4

